

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIDER verschijnt 's dinsdags sdonderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, te Tongeren.

DE POSTRIDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week 6 franks per jaar
Twee " " " " 10 " "
Een " " " " 4 " "
Een blad afzonderlijk 10 centiemmen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 cent per drukregel.
Reclamen, verzoeken en andere artikelen
vooraf of binnen in het blad : 1 fr. den
drukregel.

TONGEREN, DEN 27 JUNI 1903.

— EEN —

KATHOLIEKE VOLKSBOED

is noodzakelijk.

VERVOLG.

Verondersteld dat alles regelmatig toe gaat, dan moet men zich, voor de stemopneming, naar de hoofdplaats begeven. Wij slaat voor de soms hooglopende kosten in.

Zijn het de leden van het bureau, dan zullen ze nog wel moeilijker aan te werven zijn.

Geschiedt de stemopneming in elke gemeente, dan spruit er de grootste onregelmatigheid uit voort.

De wet nam dit stelsel niet aan, omdat het te gemakkelijk aanleiding geeft tot valsheid van de uitslagen. In den poll is het plegen van bedrog nog gemakkelijker, ja zelfs onvermijdelijk.

Er zijn nog andere moeilijkheden, die men in 't algemeen uit het oog verliest, als men den poll niet wil invoeren.

Wanneer moet men tot den poll overgaan? Als er meer kandidaten zijn dan zetels.

Laat ons het eenvoudigste geval veronderstellen. Een zetel is open door ontslag of sterfgeval. Er kunnen drie, vier kandidaten zijn. Laat ons veronderstellen dat er maar drie zijn. Wie kan waarborgen dat een van de drie kandidaten de volstrekte meerderheid in den poll zal bekomen?

Nu, indien geen der drie de volstrekte meerderheid heeft, dan moet er overgegaan worden tot een balloetering tusschen de twee kandidaten, die het meeste gal stemmen bekomen hebben, en al de werkingen van den eersten poll herbegonnen worden!

Onnodig te zeggen dat hetzelfde geval zich kan voordoen indien er twee, drie zetels open zijn.

Met het stelsel der afgevaardigden bestaat er geene moeilijkheid. De balloetering geschiedt op aaneengesloten voet.

Onder het huidige stelsel der eeveredige vertegenwoordiging moet men niet alleen de kandidaten aanduiden, men moet ook aanduiden welken rang ieder kandidaat op de lijst zal bekleeden.

Men heeft op verschillende plaatsen zijne toevlucht genomen tot verscheidene stelsels. De ondervinding heeft bewezen, dat er maar een goed stelsel bestaat, dat is van te stemmen ten eerste voor den kandidaat die de eerste plaats zal bekleeden, ten tweede voor den kandidaat die de tweede plaats zal bekleeden, enz.

't is te zeggen, dat er zooveel stemmen moeten zijn als kandidaten.

Met het stelsel der afgevaardigden is dat gemakkelijk, met den poll is het onmogelijk.

Er blijft nog eene laatste veronderstelling over, doch wij twijfelen er aan of een ernstig man zo zou voorstellen. Dat is: het inrichten van den poll zonder de waarborgen, bij officiële verkiezingen ingeroepen. Onder voorwendsel van aan iedereen het recht te geven rechtstreeks deel te nemen aan de keuze der kandidaten, zou men in werkelijkheid aan allen bijna het ontnemen, het aldus aan de minst nauwgezette overlatende. Wie twijfelt nog aan het bedrog dat men zou plegen?

Omkooprij, stemmen in de plaats van afwezig, veranderingen in de uitslagen

der stemopneming, enz. enz., dit alles is mogelijk indien er geen streng toezicht uitgeoefend wordt.

Men meent daarbij in acht, dat de bedrivers geen gevaar loopen, aangezien het geen officiële verkiezing geldt. Ze zijn niet strafbaar.

Findeelich, noch de gevallen kandidaat noch zijne partijgenooten zullen zich aan den uitslag onderwerpen.

Alles zou dus opnieuw moeten geschieden, en dit tot groot nadeel der katholieke partij in wier schoot de kiemen der democratie, haat en wantrouwen weelderig zouden opgroeien.

WAAR BESTAAT DE POLL?

Laat ons, na al die gestelde en besproken feiten, een oog slaan op de verschillende arrondissementen des lands.

Op de 30 kiesomschrijvingen van België, hebben er 27, sedert de herziening van ons kiesstelsel, nieuwe standregels voor hunne vereniging opgemaakt en aangenomen.

Slechts drie vereenigingen stemmen op het pollstelsel, één daarvan heeft dit stelsel nog niet toegepast.

Voor de andere twee heeft de ondervinding tot uitslag gemaakt, dat de bekwaamste en bevoegde kiezers bijna allen zinnens zijn, de standregels te herzien en terug te komen tot het stelsel der afgevaardigden.

Om tot een uitslag te geraken van belwibare rechtvaardigheid, werd aangenomen 15,000 fr. verveerd, velen waren verantwoordelijk om het verkerven van aanzienlijke sommen, die nodig in den strijd tegen de vijanden der partij konden gebruikt worden. Dan nog was de strijd toen zoo hevig niet. De kandidaten hadden geen persoonlijke onkosten gemaakt; er was bijna geen propaganda.

Niettegenstaande de genomen voorzorgen, hoe kostelijk ook, was de uitslag zeer verre van onbetwistbaar.

Naar het zeggen van gezaghebbende personen uit het arrondissement van het getal stemmen op iederen kandidaat uitgebracht, op duizend tot twee duizend stemmen na, niet als zeker worden aangenomen.

(Wordt voortgezet.)

Wees tevreden met uw lot!

— O — S — O —

Rechter de deur van den schoenmaker woonde de baron de K... een rijke man, maar ook doorbraaf mensch.

De schoenmaker was ook een goede man en zijns vaders een brave ziele, doch nog al jaloezsch, gelijk we er den dag van vandaag nog al veel tegen komen.

Zes gezonde kinderen werden hun ook geboren. Voor zes kinderen den kost te winnen, kleeding, schoolgeld betalen en dan nog veel andere kosten, te lang om te melden, is geen kleinigheid. Maar de schoenmaker was een opzessend en werkzaam man en zijne Meisje een zorgzame vrouw en moeder. Hij bemindde zijne kinderen uit ter hartje en zij zag ze doogaar; de vrouw had maar een gebrek: ze benijdde den rijkdom van den baron daar reuover en de schoone kleeren van dezzen kinderen. Tegen de barones, die naar haren winkel kwam, had ze niets. Maar de schoone kleeren, dat kon ze niet verkroppen, de dwaze vrouw!

En de gebuurvrouwen heijdden ook op

honne beurt den schoenmaker en zijne vrouw, omdat hunne kinderen zoo niet en proper naar de kerk en ter school gingen. En de gebuurvrouwen van der schoenmaker babbelde onder malkander: 'Mie heeft zeker het lot van 100,000 fr. gewonnen!

Maar dat hoorde of wist Mie niet; en al tijd spookten voor haren geest de kinderen van den baron... en zij zou ook willen barones zijn; met keets en paarden rijden, knechts en meiden houden en een vooroor aan de deur! Dat was de droom van haar geluk!

Onnozele sukkel!... Ze meende dat alles, wat buiten uiblinkt, geluk is en had er nooit aan gedacht, dat onder uiterlijk lachen dikwijls gebroken herten schuiten, ja, dat koninginnen en keizerinnen soms 't loener arme werkersvrouw benijden.

En dag ondervond zij het, en wat nog belevt was voor haar, zij begreep dat het geluk niet altijd daar zit, waar wij het meenen.

Eens dat Mie in haren winkel iemand stond te bedienen, kwam de doivrel der nieuwsgierigheid hare oogen vestigen op het uit- en ingaan 't 't huis van den baron en ze zag — 't was eene schoone zomerdag — de kinderen van den baron gaan wandelen met hunne mama, gansch in 't nieuw gekleed, gemaakt naar de laatste mode, volgens hansen stand en hansen rijkdom.

Dit pakte haar hart. — Ach, zachte ze, kon ik dat ook maar doen! Ik ben waarlijk beschaamd als ik met mijne kleine moet uitgaan — als hunne gewasschen rokken en hunne overwetsche hoedjes van overjaar!

Maar ik kan toch niets nieuw koopen, want Om Mieke moet dit jaar in het pensionaat.

Dan ziet ze bij den baron dan benehouwersgat, den pastebakker, de vrouw van den vischverkoop, het meisje van den bloemist binnengaan. En haar hart komt weer vol en zij zuchtte weerm, de vrouw van een goeden en braven man, de moeder van zes blozende kinderen: Ach, God, ware ik zoo gelukkig!

Zij kan het binnen niet meer houden, zij moet buiten, zij moet de volle lucht hebben. Haré kinderen zijn naar de school en haar man zal wel op den winkel passen. Eene wandeling zal haar goed doen en Mie trekt naar buiten.

Nauwelijks is zij op gang, of daar komt ze eene dame tegen van hare klanten met hare drie kinderen, die er droot uitziet, de drie kinderen zijn dof. — Wat baat haar geld en goed? 't is een ongelukkige moeder, hoort zij een ouder heer zeggen; en Mie denkt op hare gezonde kinderen.

Wat verder komt een wagentje aangereide, 't is de vrouw van eenen generaal, die ze kent, vermits haar man er voor werkt. De vrouw zegt: Mie, 't gaat maar stillekens met u, gij ziet, ik kan niet meer uit de voeten; ik heb eene gerakenheid gehad en ben lam in mijn twee benen, maar patientie, 't is Gods wil, bedank hem dat gij zoo gezond zijt!

Een weinig vandaar, ontmoet zij de jonge gravin de Richimont met hare twee kleinen in vollen rouw: deze is ook eene kante van haar huis en spreekt haar aan: Ge weet, Mie, dat ik mijne goeden ma kom te verliezen; ik ben ziek, ge weet het, en straks zullen mijn twee kinderen, die reeds geen vader meer hebben, ook moederloos zijn. — O, Mie, gij hebt awen braven, goeden Jef, zij zijn zoo gezond en hebt zes lieve kinderen, bedank onzen lieven heer omdat gij zoo rijk zijt!

— Zoo rijk, mevrouw, zei Mie.

— O, daarvoor behoef ge niet haag te zijn! Zij zocht al geruimen tijd naar eene gezelschapsdame om haar voor te lezen en hare brieven te schrijven, maar kan geen voldoende loon betalen, en zij zal daarom heel blijde zijn, u een tijd bij te hebben. Ik zal u naar haar toebrengen en blijven totdat ge u op uw gemak hebt ingericht, maar dan moet ik weer naar Londen terug. Het enige betwari is, dat gij niet veel reisgeld mee kunt nemen, want wij moeten te voet van hier naar de statie gaan, om den trein van zes ure te halen. Doch dat is nogal zoo erg niet, ik maak mij sterk, u het overige van uw goed na te kunnen zenden.

Vera was in moeilijken tweestrijd, maar terwijl zij opzarende om het aanbod aan te nemen, trad David op haar toe, greep hare handen en ze: 'haar met zijne heldere, bruine oogen doordringend aan.

— Gij wilt mij immers wel vertrouwen, Vera? zegde hij zacht en drukte met zijne vingers hare polsen vast. Gij moet met mij meegaan en kunt gerust geloven, dat geene andere drijfveer dan uw eigen belang mij drijft, en 't is mijn doel te doen.

Het was of er eene magische kracht van zijne handen uitging, ten minste Vera had het gevoel of zij onder eene eigenaardige macht oogenblikken, die haar eigen wil verlamde en waaraan geen opstand mogelijk was.

— Ik zal u vertrouwen, zegde zij na eenige oogenblikken, en toen eerst liet hij hare handen los.

— Daarvan doet gij recht, antwoordde Maddox; niet te miskenen waardigheid in stem en houding. Ik zal u eens gaan zoeken, of ik niet een glas wijn en een paar beschuitjes voor u kan vinden.

Vera was zoo algemat dat zij zich alles liet welgevalven en dankbaar de verschijningen, die David Maddox haar bracht, aannam. Zij kon niet de minste aanmerking maken op de wijze, waarop David haar behandelde, integendeel, zij eerbiedig voorzag bij hare wenschen en handelde met eene bescheiden en zelfdijnde, die duidelijk bewees, dat hier licht gold en elke versplide seconde een onherroepelijk verlies was.

— Wanneer Vera jaren later aan dien vreeselijken nacht terugdacht, kwam bij haar als een bagge, onwaarschijnlijk droom voor, zij herinnerde zich duidelijk dat zij de Graze door de deur der

— Wel ja, kind. Maar ge kent uw wijk rijkdom niet? doch ik versta u. Gij meent dat ik van geld en goed wil spreken. Neen, schap, geld en goed, wat is dit te vergelijken met de gezondheid, met de vriendschap van uwen man en de welvaart van uw gezin? O, was ik maar in uw plaats!

Mie stond geslagen. Wat had zij gezien en gehoord? — Diep nadenkend, kwam zij 't huis en riep haren man alleen. — Jef, ze, wil het mij vergeven, ik was nooit tevreden met ons lot en benidde ook altijd mevrouw van hierover en, wel ingezien, was mijn toel gelukkig! — Wij moeten er God voor danken!

— Zoo meen ik het ook, Mie! deze bekenonis ontbrak nog aan ons geluk.

Gij allen, die dit leest, weest tevreden in uw lot u door de Voorzienigheid toebedeeld. Benid niet den evenmensche, die wat meer geluk — soms in schijn — geniet dan gij, en onthoudt goed dat het waar geluk niet altijd huist in de bastelen of paleizen, maar wel in de zelfstevredenheid en in 't zalig bewustzijn van een gerust geweten....

Geloof en wetenschap.

De stelling als zoude er tusschen de menschelijke wetenschap en de door God geopenbaarde waarheid eene onverschuibbare strijd bestaan, wordt ook in ons land maar al te veel als vaststaande beschouwd. Daarom kan het niet nu hebben, de aandacht te vestigen op de uitkomsten van het onderzoek in Duitschland door Dr Dennert, een protestantsche geleerde, ingesteld naar de godsdienstige denkwijze van mannen, wier wetenschappelijke naam boven alle twijfel staat. Deze uitkomsten zijn door Dr. Dennert uitgegeven in twee Berlijnsche verschenen werk.

Uit het tijdschrift XVII en XVIII deelt Dr. Dennert 82 geleerden aan, van wie er 79 beslist geloovigen blijken te zijn, en onder dezen 18 bij naam als Newton, Hagens, Leibniz, Kepler, Galilei, Copernicus.

Uit de XVIII eeuw haalt hij 55 beroemde namen aan. Slechts 5 behooren aan ongelooovigen, 50 aan geleerden, die ten volles gelooven in het bestaan van God en zie en in de geopenbaarde waarheid; zoo onder andere Herschell, Linnaeus, Werner, Dörnhave, Bradley, Nopens de godsdienstige gewoonten der overal, die verbanden hem zijn onderzoekingen geneerle opvoeding.

Het getal geleerden der XIX eeuw, waarover zich het onderzoek van Dr. Dennert uitstrekt, bedroeg 153, te verdelgen in 124 geloovigen, 12 ongelooovigen en 17 twijfelachtigen. Tot de ongelooovigen behooren materialisten als Tyndall, Huxley, Vogt en overvisschellen als Arago en Laplace; tot de geloovigen behooren mannen als Pasteur, Faraday, J. B. Duross, Ampère, enz.

Dr. Dennert komt tot het besluit, dat 342 van de 500 door hem bestudeerde geleerden openlijk de overeenstemming tusschen geloof en wetenschap beleden.

Het corset of rijglij.

Zekere spreker-voordrachtgever sprak in eene verandering van vrouwen: hooggeleerde vakman, goed spreker, ernstig maar en veel gezag hebbende, was hij permissief geweest door een Comité om de noodloosige gevolgen van het corset uit te leggen. De spreker had bij middel van lichtbeelden, klaar en duidelijk doen uitschijnen de misvorming van het lichaam en de verplaatsing van de zintuigen veroorzaakt door dit rijglij, en de meest ongelooovigen waren weldra overtuigd.

In eene vorige en indrukwekkende slofde, maande hij de vaders en de echtgenooten aan al hunnen invloed te gebruiken ten einde hunne dochters en hunne echtgenooten aan dit loter- en martelingsgatal op dit oogenblik een reutel uit de menigte aan doet gansch de taal rillen. Eene vrouw was in bezwaaij gevallen. Men liet naar haar toe, men verzorgte ze op 't best. Onnodige pogingen. Eindelijk heeft een der toehoorders het goed gedaacht van haar corset los te rijden en gaf haar aldus aanschijn het leven weer.

Het was de vrouw van den voordrachtgever, die in haar corset versmachtte!

Alleman schreit in eenen lach, en gansch de

invloed der voordracht viel in 't water: de leer van den spreker werd in zijn eigen huis niet gevolgd.

Niettemin was deze leer zeer wijze. Vele anderen, voor hem, hadden een goed stelsel, en eene goede leer, beste principen, welke zij toch niet gelokt zijn in hun eigen huizezinnen in te plaatsen, zelfs na talrijke menschen buiten hunne omgiving overtuigd gehad te hebben. Niemand is profet in zijn eigen land, en nog minder in zijnen buiskring.

Men vroeg eens aan Mahomed welke zijner vrouwen bij het meest beind had (De Mahomedanen nemen meer dan eene vrouw).

De profet antwoordde, dat het Kadijah was. — Maar zij was niet, zegde men hem. — Just, zei hij, maar zij heeft in mij geloofd.

NIUWS uit de stad en de provincie.

APOTHEEK. — ZONDAGSRUST. Zondag zal de apotheek van

M. FRANCKEN alleen openblijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Bij den POSTRIDER van heden behoort een bijvoegsel.

Paardenmarkt te Tongeren DONDERDAG 25 JULI.

Op de markt van Tongeren van donderdag waren te koop g'steld: 192 koeien en kalveren, 156 vette varkens en 1945 magere varkens, 2 schapen.

GENOOTSCHAP VAN DEN H. VINCENTIUS te Paulo. — Aanbidding van den eersten vrijdag der maand, den 3° Juli aanstaande in Onze-Lieve-Vrouw kerk, van 3 tot 6 ure.

Om half zes, Lof met Fransch Sermon.

ASSOCIATIE VAN HET H. SACRAMENT EN HET WERK DER ARME KERKEN. — Vrijdag 3° Juli, om 5 1/2 ure, lot in O.-L. Vrouw kerk.

Aanbidding van 2 tot 6 ure.

Verbetering van het paardenras. Wedstrijd van Tongeren.

A. Hengstenoulets. 1° premie, 200 fr. en zilveren medaille, M. E. Warans van Waterkoven, erz. zwaarder met het oplichten van het gezokte schip in de Zuid-willemsvaart. Op zoek zijnde naar eebige werklieden en kosthuis, en gekomen bij de wed. D., alwaar hij aangenomen werd om voor zijn eten te zorgen, gaf hij deze vrouw eenig geld om het noodige te kunnen koopen.

B. Hengstenoulets behoudt niet Aunne volwassen tandem. 1° premie, 125 fr. en zilver medaille, M. Bodson van Hef. 2° premie 75 fr. en bronzen medaille, M. E. Warans.

C. Hengstenoulets behoudt huanne volwassen tandem. 1° pr. 125 fr. en zilver med., M. Martin, Betho (Tongeren). 2° pr. 100 fr. en bronzen med., M. Nicolai, G. G. Belders. 3° pr. 75 fr. en " " " " M. Bodson, Hef.

D. Merrieoulets. 1° pr. 200 fr. en zilver medaille, M. Martin, Betho. 2° pr. 300 fr. en bronzen med., M. Delays, Cortess. 3° pr. 100 " " " " M. Vanvancantroy, (Wiermaal).

5° pr. 100 " " " " M. J. De Fastré. (Keruel). 5° pr. 100 " " " " niet verleend.

BEWARIJSPREMIE. Eene bewarijspremie van 1000 fr. betaalbaar per vierde, aan elke merrie van 5 jaren en meer, die een voorjaar lang de 1° premie op den wedstrijd behaald heeft. — Geene premie werd toegekend.

De 2° bewarijspremie van 1000 fr. verleden jaar bekomen werden behouden voor de merrien van M. C. Vroonen van Tongeren en E. Bellefroid van Welles.

Vergelijkende tabel van de opbrengst der iranoegen in Limburg van 1 Januari tot einde April.

	1902	1903
Leopoldsb.-Bren-Maaseyk	44,651.26	46,075.98
Gloos-Maestricht	18,394.35	20,391.12
St-Trouden-Oreye	25,518.57	20,310.92
Tongeren-Lanaken	25,679.52	25,308.04
Hasselt-Oreye	21,829.58	20,310.10
Maastricht-Lanaken-Maestricht	26,555.55	30,589.13
Hasselt-Waill-Herck	9,678.37	9,371.25
Hasselt-Loepoldsb.	25,890.81	24,366.97
Maaseyk-Kessenich	5,066.88	9,994.80

Maaseyk. — De divulgeerders van Maaseyk zijn het hart in Van de wed. D. die welke verleden zondag moesten gehouwen worden, heeft er geene enkele plaats gelid, dewijl dien dag eene enkele dag was weergekeerd.

— RUPSEN. — Men schrijft uit Maaseyk: Bij menschengedrag heeft men hier en in de omstreken ooit zooveel rustensteden in de boom en hagen gezien, dan zalks dit jaar het geval

Vera volgde haar, kalmer en geruster dan gedurende de geblede reis het geval geweest was, want de oude, blinde dame had hare belangstelling opgewekt, en de ongewoone vriendelijkheid, waarmee zij welkom geheeten werd, ontroefde het jonge meisje tot in het dieptste harer ziel. Zij haastte zich u o'ich van hare bestofte en beslijkte boventerke te ontdeken, bracht hare haren wat in orde, deed een frisk krasschen en manchetten aan, en besaf zich toeu naar den salon, waar op eene met een besgelft tafellaken gedekte tafel, een rijkelijk maal werd rondt, Geurige thee, koud vleesch, rigegebakken brood, boter, hamp, eieren en confituren, noodigten het hongrige tweetal tot eten uit.

Mevrouw Lewis zat aan tafel en Vera kon er haren oogen niet van af houden, toez zij met verbazing de buitengewoone handigheid en zekerheid opmerkte, waarmee de blinde suiker en melk in de taakens deed en ze vervolgens hare gasten toereikte.

Terwijl deze haar othtaal alle eer aandeed, vroeg zij den reizigers wat van uis reis mee te deelen.

— Ik vrees dat we daarvan niet veel vertellen kunnen, tante Lina, lachte David, die bijzonder opgewekt was en zich het eten goed liet smaken. Wij waren bedruide doodmoede en hebben zooveel mogelijk geslapen, ofschoon Vera, als ze minder uitgeput geweest was, zeker geheel en al in bedwondering voor de schoone straken van Wales geweest zijt.

Korten tijd later vroeg Vera verlot om zich te verwijderen en in hare eigen kamer zich ter ruste te begeven; zoodra zij alleen was, nam zij met een diepen zucht aan het venster plaats, om over haren toestand en hare toekomst na te denken. In den hof viel haar oog op een maoneijke gestalte, die ongewaand naar haar venster opzag en in wien zij aannonds David Maddox herkende.

Hare eerste beweging was om zich af te wenden en hare plaats te verlaten, — lot verbaazing scheen het haar of hare bedruide dienst weigerden er zij door eene geheimzinnige macht aan de plaats vastgelegd was. Hoelang zij in die standig vaststaak, kon zij niet zeggen; 't was of er een ijeren band om haar voorhoofd gelegd was, die haag behield te handelen en te denken; eindelijk verliet David zich langzaam.

— (Wordt voortgezet.)

DE MOORD in den Tunnel.

17° VERVOLG.

Zijne kalme, oprechte toon overtuigde Vera ondenkbaar haar zelve bij zag haar ernstig aan; geen bewijs van sarcasme of vertelgeheid viel op zijn gesicht geloot te bespeuren en Vera begon zich over hare achterdocht te schamen en glug voort met hem te gebede van den vorigen avond mee te deelen. Hij behoorde haar aan, zooder eene opmerking te maken, behalve dat een kreet van ontzetting aan zijne lippen ontsiep, toen zij hem de bekentenis van haar vader mededeelde.

Nadat zij geëindigd had, zegde hij met zijnen zachtsten lichte voorhoofd en lippen en flinsten: — Am meijje. Welke eene gruwelijke ervaring hebt gij opgedaan! Ik had er niet de minste vermoeding van, dat het zoo erg gesteld was, al wist ik ook sedert lang, dat hier niet alles in den haak was. Ge behoef mij niet zoo achterdochtig aan te zien, Vera, ik ben niet in die zaak gemoeit, toen ik deze avond dat bericht hoorde, wist ik niet wat te gelooven; daarom nam ik een rijtuig en liet mij tot dicht hier in de nabijheid brengen, maar wilde liever de overste van den weg niet afzeggen, en was in de vaste meening mijns vicht hier te zullen vinden!

— En waarom hebt gij mij dan groepen? — Omdat ik licht door de vensters 23 flinkeeren, en daarom begreep ik dat er zich iemand in het vertrek moest bevinden, en, dichterbij gekomen, kon ik u door eene spleet van de gordijnen bespeuren. Weet gij niet waar uw stiefmoeder is? Zij schadde mistroostig het hoofd en verzoek

in somber stilzwijgen, terwijl David, met het hoofd op de hand geleed, in diep gepeins verzonken scheen. Maar plotseling zag hij op en zegde op bijna belevende toon:

— Gij moet dit huis verlaten, Vera, ieder oogenblik kan waarschijnlijk de politie komen om een onderzoek in te stellen en dan is het hier geene geschikte verblijfplaats voor u. Gij moogt geen oogenblik vertoeven, om u uit de voeten te maken.

— Dat is gemakkelijk genoeg gezegd, maar waar moet ik heengaan?

— Daarheen heb ik reeds gedacht. Ik zal u naar het huis van mijne tante, in Wallis, brengen. Zij is blind en weduwe, leeft, ofschoon zij niet rijk is, op fatsoenlijke voet, en zal u een iibus bereiden, zoolang tot gij wat op uw verhaal gekomen en in staat zijt, omrecht uw toekomst te beslissen. Het is geene weelderige, maar eene vriendelijke omgeving, die ik u aanbied, en dat wil ook iets zeggen.

— Hoe goed van vertrouwen Vera ook van nature mocht zijn, de laatste dagen hadden haar zooveel droeve ervaringen van leuzen en bedrog gebracht, dat haar open karakter achterdochtig geworden was, en daarom rees, na de eerste opwalling van dankbaarheid, twijfel aan de oprechtheid van zijn vriendelijke aanbod bij haar op. Misschien raadde hij uit haar stilzwijgen, wat er in haar ontging, want een donkeren blyg steeg hem naar de wanggen en bij het zijne bijna de lippen tot bloeden, vooraler bij vertolging:

— Gij moet de opgewonden liefdesverklaringen, die ik u eens deed, trachten te vergeeten. Gij hebt mij toen een afwijzend antwoord gegeven en ik heb daario berust, daarom, geloof mij, het aanbod dat ik u doe, komt uit zuivere vriendschap voort. Wist ik iets beters, ik zou het u voorstellen, maar waarlijk ik weet voor het oogenblik geene andere oplossing voor de moeilijke vraag, waar gij eene moet gaan!

— Gij zijt zelf in 't weer verweet zij zich, dat zij den jonging wantrouwen, al kon zij ook een heimelijken, overklaarbaren angst niet van zich afwerpen.

— Waar zegdet gij weer dat uwe tante woont? vroeg ze met toeschietlijker.

— Bij Dolgely, in Noord-Wallis.

— En staat gij er voor in, dat zij mij zal willen ontvange?

— O, daarvoor behoef ge niet haag te zijn! Zij zocht al geruimen tijd naar eene gezelschapsdame om haar voor te lezen en hare brieven te schrijven, maar kan geen voldoende loon betalen, en zij zal daarom heel blijde zijn, u een tijd bij te hebben. Ik zal u naar haar toebrengen en blijven totdat ge u op uw gemak hebt ingericht, maar dan moet ik weer naar Londen terug. Het enige betwari is, dat gij niet veel reisgeld mee kunt nemen, want wij moeten te voet van hier naar de statie gaan, om den trein van zes ure te halen. Doch dat is nogal zoo erg niet, ik maak mij sterk, u het overige van uw goed na te kunnen zenden.

Vera was in moeilijken tweestrijd, maar terwijl zij opzarende om het aanbod aan te nemen, trad David op haar toe, greep hare handen en ze: 'haar met zijne heldere, bruine oogen doordringend aan.

— Gij wilt mij immers wel vertrouwen, Vera? zegde hij zacht en drukte met zijne vingers hare polsen vast. Gij moet met mij meegaan en kunt gerust geloven, dat geene andere drijfveer dan uw eigen belang mij drijft, en 't is mijn doel te doen.

Het was of er eene magische kracht van zijne handen uitging, ten minste Vera had het gevoel of zij onder eene eigenaardige macht oogenblikken, die haar eigen wil verlamde en waaraan geen opstand mogelijk was.

— Ik zal u vertrouwen, zegde zij na eenige oogenblikken, en toen eerst liet hij hare handen los.

— Daarvan doet gij recht, antwoordde Maddox; niet te miskenen waardigheid in stem en houding. Ik zal u eens gaan zoeken, of ik niet een glas wijn en een paar besch